

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אורנה סנדלר-איתן

תובע לאוניד שאצקי ת.ז. 309386084

נגד

נתבעים 1. ארטיוס קולנר ת.ז. 314150186
2. יאן פנפלובה ת.ז. 327405734

ב"כ התובע: עו"ד דורון ברד-יצחקי

ב"כ הנתבעים: עו"ד סיגל גנות

פסק דין

- 1
2 האם אירוע שאירע בין הצדדים ביום 18.9.10 בחוף הכנרת מזכה את התובע בפיצוי בגין נזקי גוף
3 שנגרמו לו במהלכו? זו השאלה הניצבת לפניי בתיק זה.
4
5 1. ביום 18.9.10 שהה התובע (להלן – 'ליאוניד') עם חברו (להלן – 'אלכסנדר') באוהל בחוף לבנון
6 בכנרת. גם הנתבעים שהו בחוף בקרבת מקום.
7
8 על פי גרסתו של ליאוניד בתצהירו, יצאו הוא ואלכסנדר לקניות, ומששבו למאהל הבחינו השניים כי
9 נגנב ציוד מהאוהל – חכות וספה מתנפחת. ליאוניד וחברו ביררו את העניין עם הנתבעים, ולטענת
10 ליאוניד, התחוור לשניים חיש מהר כי הנתבעים הם שגנבו את הציוד. בין בני החבורה התפתח שיח
11 אלים שגלש במהרה לאלימות פיזית: לטענת ליאוניד, הנתבעים נטלו מוט ברזל והכו אותו בכל חלקי
12 גופו. אלכסנדר הצליח להימלט מהמקום והזעיק את המשטרה.
13
14 בהמשך הוגש כתב אישום כנגד הנתבעים, והם הורשעו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של תגרה
15 במקום ציבורי (ת.פ. 11-03-53033).
16
17 כתוצאה מהאירוע נגרם לליאוניד שבר באצבע וכן חתכים במצח ובקרקפת וחבלה מעל עין ימין.
18
19 2. גרסת הנתבעים לאירוע שונה בתכלית: לטענת הנתבע מס' 1 (להלן – 'ארטיוס'), הוא נסע לכנרת
20 עם בת זוגו ועם חבריו – הנתבע מס' 2 (להלן – 'יאן') ובת זוגו במטרה לבלות את סוף השבוע על החוף.
21 בשלב כלשהו נערכה היכרות בין בני החבורה. בהמשך הלכו בנות הזוג של ארטיוס ויאן לשירותים,

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 ואז פנו לליאוניד ואלכסנדר לארטיוס וליאן ושאלו אם יוכלו "לחלוק עימם" בבנות "כדי שגם הם יוכלו
2 לזיין". לדברי ארטיוס, השיב להם האחרון "תרגעו מדובר באשתי ובחברה של יאן" (סעיף 6 לתצהירו
3 של ארטיוס). לדברי יאן, הוא ביקש מליאוניד ומאלכסנדר להפסיק לנהוג בבנות כאילו היו זונות (סעיף
4 6 לתצהירו של יאן).

5
6 בערבו של יום 18.9.10 (שהיה יום הכיפורים) התכוונו ארטיוס וחבריו לשוב לביתם, אך גילו כי רכבם
7 תקול. מאחר שסוללת הטלפון הנייד שהיה ברשותם נגמרה תרו ארטיוס ויאן אחר מי שיוכלו לבקש
8 ממנו לבצע שיחה על מנת להזמין גרר. כעבור זמן, מששבו לרכב, הבחינו ארטיוס ויאן בליאוניד
9 ובאלכסנדר, כשהם נראים שתויים לחלוטין, משוחחים עם בנות זוגם.

10
11 לדברי יאן, בת זוגו אנג'לינה פנתה אליו ואמרה שליאוניד וחברו מטרידים אותה ואת אשתו של
12 ארטיוס ומציעים להן הצעות "כאילו היו זונות" (סעיף 8 לתצהירו של יאן). יאן פנה לחברו של ליאוניד
13 ואמר לו שיפסיקו להציק לבנות, אך תשובתו של ליאוניד הייתה "מה תפסתם זונות תביאו גם לנו"
14 (סעיף 9 לתצהירו של יאן). יאן פנה לליאוניד וביקש כי הוא וחברו יעזבו את המקום אך ליאוניד לא
15 נענה, ותחת זאת החל לתקוף את יאן ואת ארטיוס.

16
17 לדברי ארטיוס, ליאוניד החל לדחוף את יאן ואז החליק לעבר גדר אבנים שהייתה במקום. לדברי יאן,
18 התרחשה נפילתו של ליאוניד משום שהיה שיכור, מה שגרם לו לאבד את שיווי משקלו. יאן הושיט יד
19 לליאוניד על מנת לסייע לו לקום ולסיים את המריבה, אך ליאוניד לא הרפה, "משך" את יאן לקרקע
20 והמשיך להכותו.

21
22 ארטיוס ניגש להפריד בין השניים. בינתיים, משהבחין אלכסנדר במתרחש, עזב את המקום וחזר אליו
23 עם אנשים נוספים שזרקו אבנים על ארטיוס ועל יאן וקראו לליאוניד לעזוב את המקום.

24
25 ארטיוס ויאן נותרו במקומם עד שהגיע רכב הגרר, ואילו ליאוניד ואלכסנדר עזבו את המקום.

26
27 ארטיוס מכחיש בתוקף כי תקף את ליאוניד. לדבריו, רק ניסה להפריד בין ליאוניד לבין יאן ולנסות
28 להגן על יאן מפני התקיפה של ליאוניד.

29
30 בהמשך הגיעה למקום ניידת משטרה, והחבורה כולה נחקרה על ידי משטרת ישראל.

31
32 ארטיוס ויאן מכחישים מכל וכל גם את הטענה כאילו גנבו ציוד כלשהו מליאוניד וחברו.

33

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 באשר להליך הפלילי: לדברי ארטיוס ויאן, במהלך הדיון בתיק הפלילי לא היו מיוצגים על ידי עורך
2 דין, למעט במהלך הדיון בבקשה להארכת המעצר, במהלכה יוצגו על ידי סניגור ציבורי. התובע מטעם
3 המדינה הציע לשניים להודות באשמה של ביצוע עבירת תגרה במקום ציבורי תוך קבלת עונש של
4 מאסר על תנאי בלבד. ארטיוס, שאשתו הייתה אותה עת בחודש השביעי להריונה, ויאן, שעמד
5 להינשא, החליטו לשים קץ לפרשה מבחינתם ולהיעתר להצעת התובע.

6
7 כאן המקום לציין כי במהלך הדיון הסתבר שגם כנגד ליאוניד וחברו הוגש כתב אישום בגין אותו אירוע
8 (ת.פ. 11-03-53028). עוד הסתבר כי תחילה הודו השניים בעבירות שיוחסו להם, אך בהמשך, לאחר
9 שהוחלף הייצוג בתיק, ביקשו השניים לחזור בהם מהודאתם, ובית המשפט התיר להם לעשות כן (ראו
10 4/). בסופו של דבר נסגר התיק לאחר שהתביעה חזרה בה כמתב האישום בנימוק של העדר ראיות.
11 לדברי ארטיוס ויאן, העדר הראיות נבע מכך שהזימונים למתן עדות נשלחו לארטיוס וליאן לכתובות
12 ישנות בהן לא התגוררו מזה שנים.

13
14 3. עיון בכתב האישום שהוגש כנגד ארטיוס ויאן מעלה כי נאמר בו שהנתבעים השתתפו ביום 18.9.10
15 בתגרה בחוף לבנון בכנרת, במהלכה היכו את ליאוניד ואת אלכסנדר וגרמו לליאוניד שבר באצבע
16 וחתכים שהצריכו תפירה במצח. מוט ברזל אינו נזכר בכתב האישום. כמו כן, העבירה שיוחסה
17 לנתבעים במסגרת כתב האישום היתה תגרה במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 191 (1) לחוק העונשין,
18 תשל"ז-1977, ולא גרימת חבלה חמורה. כעולה מפרוטוקול הדיון באותו תיק, ארטיוס ויאן הודו
19 בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון, תוך שנגזר עליהם עונש מאסר על תנאי.

20
21 עיון בדוח הפעולה שנרשם על ידי השוטרים סמוך לאירוע מעלה כי גרסאותיהם הנוגדות של הצדדים
22 בנוגע לנסיבות התפתחות האירוע נמסרו לשוטרים בזמן אמת: בעוד ליאוניד וחברו אלכסנדר טענו כי
23 ארטיוס ויאן גנבו מהם ציוד דיג, טענו ארטיוס ויאן כי ליאוניד וחברו "התחילו עם החברות שלהם"
24 – כך נרשם בדו"ח הפעולה מיום 18.9.10 שעה 19: 43: 18.

25
26 מהי משמעותה הראייתית של הודאת הנתבעים בעובדות כתב האישום?

27
28 4. אין חולק על כך שפסק הדין הפלילי החלוט המרשיע שניתן כנגד הנתבעים מהווה ראיה קבילה
29 מכוח סעיף 42א(א) לפקודת הראיות, המהווה חריג לכלל האוסר עדות מפי השמועה. כמו כן, כבר
30 נפסק כי עצם העובדה שהרשעה מבוססת על הודאה בעובדות כתב האישום ולא על שמיעת ראיות
31 אינה גורעת ממעמדו הראייתי של פסק הדין המרשיע (ע"א 71/85 "אריה" חברה לביטוח בע"מ נ'
32 סילביה בוחבוט, פ"ד מא(4) 327 (1987), להלן – עניין אריה).

33

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 עם זאת, אין פירושו של דבר כי ההודאה בעובדות כתב האישום כובלת את שיקול דעתו של בית
2 המשפט הדין בתביעה האזרחית במסגרתו מוגש כראיה פסק הדין בהליך הפלילי. ממצאי פסק הדין
3 הפלילי שניתן בהתאם להודאה האמורה מהווים אמנם ראיה לכאורה לאמור בהם, אך שומה על בית
4 המשפט הדין בתביעה האזרחית לבחון את משקלה של ההודאה בכל מקרה קונקרטי. כדברי כבוד
5 הנשיא שמגר בעניין אריה –

6
7 "יש מקרים... שבהם יש בנתוני הרקע של ההודאה כדי להשליך על עניין המשקל" (שם, בעמ'
8 333).

9
10 5. כזכור, בענייננו הורשעו ארטיוס ויאן על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון
11 אשר בעקבותיו נגזר על השניים מאסר על תנאי. לדבריהם, לא היו מיוצגים על ידי סניגור (למעט בשלב
12 הארכת המעצר), והחליטו לשים את הפרשה מאחוריהם בנסיבות חייהם דאז: בת זוגו של ארטיוס
13 היתה אז בהיריון מתקדם, ואילו יאן עמד להינשא. עדותם בעניין זה לא נסתרה.

14
15 ההרשעה התייחסה לעבירה של תגרה במקום ציבורי בלבד, אף שעובדות כתב האישום כללו
16 התייחסות לחבלות שנגרמו לליאוניד.

17
18 במסגרת עובדות כתב האישום נאמר שארטיוס ויאן היכו את ליאוניד וגרמו לו לחבלות שונות, אך אין
19 התייחסות לנסיבות בהן פרצה התגרה בין המעורבים, ואף אין תיאור מדוייק של הליך גרימת
20 החבלות. כך, עשוי להתיישב פרק העובדות בכתב האישום גם עם חלקים מגרסתם הנוגדת של ארטיוס
21 ויאן, ולפיה פרצה התגרה לאחר שליאוניד וחברו אלכסנדר התגרו בבנות זוגם של ארטיוס ויאן.
22 "גרימת" החבלות לליאוניד, במובנה המשפטית והעובדתית כאחד, עשויה להתיישב גם עם גרסתם של
23 ארטיוס ויאן ולפיה מעד ליאוניד כתוצאה מחילופי הדחיפות בינו לבין יאן.

24
25 בנסיבות אלה סברתי כי יש מקום להתיר לנתבעים להגיש ראיות מטעמם על מנת לסתור את המסקנה
26 הלכאורית העולה מפסק הדין הפלילי בדבר קיומה של עוולה נזיקית מצדם (ראו סעיף 42 לפקודת
27 הראיות, וכן ע"א 285/80 מנחם שיף נ' אהרון אליאסי, פ"ד לד(4) 752 (1980)).

28
29 זאת ועוד: כידוע, הגשתן של ראיות לצורך הוכחת רשלנות תורמת מצדו של התובע להתרחשות
30 האירוע אינה מצריכה רשות להביא ראיות לסתור את פסק הדין הפלילי המרשיע, באשר "אין
31 ברשלנות התורמת של הקרבן כדי להעלות או להוריד לעניין האחריות בפלילים, להבדילה מן
32 האחריות בנזיקין" (ראו דברי כבוד השופט ח' כהן בברע 15/76 יוסף שפיין נ' יוסף כהן, פ"ד (2) 251
33 (1976). כן ראו והשוו לניתוח המפורט שנערך בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בת.א. (י-ם) 2031/08
34 אטלן יוני רוברט סמואל נ' שרגא רוזנברג (ניתן ביום 15.10.2009), בפסקאות 16 – 17).

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

אגש אפוא עתה לבחינה מדוקדקת של העדויות שבאו לפניי.

עדותו של ליאוניד :

6. גרסתו של ליאוניד בתצהירו בכל הנוגע לנסיבות בהן פרצה הקטטה היתה דלה בפרטים: לדבריו, "לאחר בירור קצר" עם הנתבעים בנוגע לצידוד שנעלם הסתבר לליאוניד ולאכסנדר כי הנתבעים גנבו את הצידוד, שנמצא ברכבם.

עיון בהודעתו של ליאוניד במשטרה שנמסרה יומיים לאחר האירוע מעלה כי ליאוניד טען במשטרה כי מששבו הוא ולאכסנדר לאוהל הבחינו בנתבעים ובבנות זוגם ישובים ברכבם ומתכוננים לעזוב את המקום. לדבריו, פנה אליהם ושאל אם ראו מי נטל את החכות שלו ושל אלכסנדר, ונענה בשלילה. לאחר שכבר התיישבו ברכבם הבחינו ליאוניד ולאכסנדר שרכבם של הנתבעים "תקוע", והחליטו לבקש מהנתבעים לערוך חיפוש ברכבם כי הם "אנשים טובים" אבל הם "לא מאמינים להם". ליאוניד הוסיף כי אחד הנתבעים אמר שהוא מסכים שיערכו את החיפוש אך ביקש כי ככל שלא ימצאו דבר "ייקחו אותם טרמפ" לאשדוד מאחר שרכבם תקול. לאחר שליאוניד פתח את דלת הרכב והבחין בחכות האבודות אמר שהם גנבים ומגיע להם עונש. אז החלו הנתבעים לקלל ברוסית וליאוניד חש ליאוניד בחבטה בראשו ממוט ברזל שאחז אחד מהם. בהמשך הכה ליאוניד עצמו את הבחור שהכהו ואף חש שהושלכו עליו אבנים (עמ' 29 למסמך הסרוק של ראיות התובע).

כזכור, בתצהירו טען ליאוניד כי שני הנתבעים כאחד הכוהו נמרצות בעזרת מוט ברזל בכל חלקי גופו (ראו סעיף 6 לתצהיר). לעומת זאת, בחקירתו הנגדית לא זכר ליאוניד תחילה מי מבין הנתבעים הכהו במוט ברזל (עמ' 5 ש' 33-31), אף שלדבריו זכר את האירוע היטב (עמ' 4 לפרוטוקול ש' 3-2). בהמשך טען ליאוניד כי היה זה ארטיום שהכה אותו (עמ' 6 ש' 32). ליאוניד לא ידע להסביר מדוע העיד חברו אלכסנדר סמוך לאחר האירוע שהיה זה "הבחור הגבוה", כלומר יאן, שחבט במוט ברזל (עמ' 7 ש' 1-3). בשום שלב בחקירה הנגדית לא חזר ליאוניד על גרסתו בתצהיר.

בחקירתו במשטרה אמר ליאוניד "יכול להיות שהם הרביצו לי אז הגנתי על עצמי אז אפשר להגיד שהלכתי איתם מכות" (הודעה מיום 15.2.11, עמ' 31 במסמך הסרוק של ראיות התובע).

ליאוניד אף לא ידע להסביר בחקירתו הנגדית מדוע אין ברשותו צילומים של רכבו, אשר על פי עדותו של אלכסנדר במשטרה ניזוק גם כן בשל התנהגותו האלימה של אחד הנתבעים, וזאת אף שהודה כי הרכב היה ברשותו תקופה ארוכה לאחר האירוע (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 14 – 17).

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 בהמשך התערער בטחונו של ליאוניד והוא שב והעיד כי אינו זוכר מי מבין הנתבעים חבט ברכב במוט
2 ברזל (עמ' 7 ש' 4-6). בשלב מסוים טען ליאוניד שיאן הוא זה שחבט בו במוט ברזל, ומיד חזר בו וטען
3 שהתכוון לומר שיאן תקף אותו באבנים (עמ' 7 ש' 13 – 18).

4
5 עדותו של ליאוניד בנוגע לאמצעי בו הותקף הייתה בלתי עקבית בהיבט נוסף: תחילה טען בחקירתו
6 הנגדית שהוכה באמצעות מוט ברזל, אגרופים ואבנים, אך בהמשך לא ידע לומר מדוע פירט באזני
7 הרופאים שהוכה באמצעות מוט ברזל ולא הזכיר כלל שהוכה באבנים (עמ' 14 ש' 1 – 8).

8
9 יצוין כי בתצהיר התשובות לשאלון מטעמו, שהוגש מטעם הנתבעים (ראו נ/2) לא הזכיר ליאוניד כלל
10 תקיפה באבנים (ראו תשובה מס' 44).

11
12 במסמכים הרפואיים שהוגשו המתייחסים לטיפול הרפואי שקיבל ליאוניד סמוך לאחר האירוע נאמר
13 כי היה "מעורב בקטטה", ואין זכר למוט ברזל או לאבנים (עמ' 36 – עמ' 42 במסמך הסרוק של ראיות
14 התובע). הפעם היחידה בה נזכר מוט ברזל במסמכים הרפואיים היא במסמך סיכום ביקור רופא מיום
15 4.10.10 (עמ' 43 למסמך הסרוק של ראיות התובע).

16
17 7. בחקירתו הנגדית הודה ליאוניד כי "משך" את ארטיום לקרקע והרביץ לו (עמ' 6 ש' 18 – 22).
18 משנשאל מדוע הכחיש זאת לחלוטין בחקירתו במשטרה, השיב שבמהלך חקירתו במשטרה התרגש,
19 מה שגרם ל"בלבלה, סלט שלם" (עמ' 6 ש' 30). בהמשך טען ליאוניד כי ניתן אמנם לומר ש"הלך מכות"
20 עם הנתבעים, אך לדבריו היכה אותם על מנת להגן על עצמו בלבד (עמ' 9 ש' 4).

21
22 עדותו של אלכסנדר:

23
24 8. בתצהירו העיד אלכסנדר שפנה לנתבעים פעמיים בעניין הציוד, אך בהודעתו במשטרה לא הזכיר
25 אלכסנדר את הפעם הראשונה בה פנה, כביכול, לנתבעים בעניין זה. אלכסנדר טוען במשטרה שהוא
26 זה שחיפש ברכבם של הנתבעים – ולא ליאוניד, ואף לא הזכיר כל אמירה של ליאוניד לנתבעים בדבר
27 היותם "גנבים". אדרבא, אלכסנדר העיד במשטרה כי התכוון לומר לנתבעים שהוא "לא רוצה בעיות"
28 וכי כל רצונו הוא לקחת את הציוד בחזרה ולהסתלק מהמקום, אלא שהנתבעים מיד תקפו אותו ואת
29 ליאוניד כשבידיהם סכינים "או משהו דומה לסכין" ואבנים (ראו עמ' 23 למסמך הסרוק של ראיות
30 התובע). אלכסנדר לא הזכיר במשטרה דבר בעניין בקשה של הנתבעים "לקחת אותם טרמפי" היה ולא
31 ימצאו דבר, כגרסת ליאוניד במשטרה.
32

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 עדותו של אלכסנדר לא הצטיינה בעקביות מרובה בכל הנוגע להתרחשות האירוע: תחילה העיד
2 אלכסנדר שרץ לקרוא לעזרה משהבחין שהנתבעים אוחזים ב"ברזלים ואבנים", דהיינו, בלשון רבים
3 (עמ' 25 ש' 25), אך מיד חזר בו וטען כי היה "אחד ברזל, אחד אבן" (עמ' 25 ש' 27).

4
5 אלכסנדר אף העיד בחקירתו הנגדית כי אחד הנתבעים חבט בליאוניד וברכב באמצעות מוט ברזל (עמ'
6 25 ש' 2 וכן 16 – 17), אך לא ידע להסביר מדוע מסר בחקירתו במשטרה שליאוניד נחבל מאבנים בלבד
7 בעוד הרכב נחבט במוט הברזל (עמ' 25 ש' 18 – 21). אלכסנדר גם לא ידע לומר מדוע מסר תחילה
8 במשטרה שדובר בסכינים (עמ' 26 ש' 24 – 28).

9
10 אין חולק על כך שאלכסנדר הזעיק למקום שוטרים וכן אנשים נוספים שיסייעו לליאוניד.

11
12 עדותם של ארטיום ויאן:

13
14 9. מטעם ארטיום ויאן העידו הם עצמם וכן בת זוגו של ארטיום (להלן – 'אוקסנה'). תיק המשטרה
15 צורף גם לראיות הנתבעים.

16
17 בחקירתו הנגדית חזר ארטיום על גרסתו במשטרה ולפיה ליאוניד נחבל כתוצאה מנפילתו על "מעקה"
18 או "גדר" אבנים, לאחר שהחליק (עמ' 31 ש' 25 – עמ' 32 ש' 4). לדבריו, "התחילו דחיפות עם הידיים
19 לפה ולשם, והוא החליק קדימה" (עמ' 33 ש' 1). עוד חזר ארטיום על גרסתו לפיה "הדחיפות היו בין
20 יאן לליאוניד" וכי הוא עצמו לא היה מעורב (עמ' 32 ש' 7). ארטיום הוסיף כי ניסה להפריד בין ליאוניד
21 לבין יאן כשהשניים היו שרועים על הקרקע, אך לא הספיק לגעת בליאוניד (עמ' 33 ש' 4 – 10, וכן ש'
22 19 - 21). לדברי ארטיום, "זה קרה הכל בשניות לא במקביל. שהסתובבתי חזרה אלכס חזר עם הרבה
23 אנשים, והלכתי להרגיע את אשתי, היא היתה ביני לבין האנשים האלה. האנשים היו עם אבנים, אני
24 התכופתי ויאן קיבל את האבן ברגל" (עמ' 33 ש' 23 – 25).

25
26 עדותו של ארטיום תואמת במידה רבה להודעתו במשטרה: משנשאל ארטיום על ידי החוקר "למי נתנו
27 מכות במהלך הקטטה" השיב ארטיום: "אני לא קיבלתי מכות ולא נתתי מכות, גם אשתי לא, יאן רק
28 היה בדחיפות עם האחרים" (הודעת ארטיום מיום 18.9.10 שעה 14:21, עמ' 14 למסמך הסרוק של
29 ראיות התובע).

30
31 עם זאת, ארטיום לא ציין בהודעותיו במשטרה שניסה להפריד בין יאן לבין ליאוניד.

32
33 ארטיום חזר בחקירתו הנגדית גם על הטענה ולפיה ליאוניד ואלכסנדר נראו שתויים (עמ' 7 ש' 13 –
34 16), והכחיש כי יאן והוא גנבו לליאוניד ואלכסנדר ציוד כלשהו (עמ' 36 ש' 6 – 7).

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1
2 10. עדותו של יאן תאמה במידה רבה את עדותו של ארטיוס. כך, העיד יאן כי ליאוניד היה ככל הנראה
3 שיכור, וכי החליק לפניו לעבר גדר אבנים שעה שניסה לרוץ אחרי יאן (עמ' 37 ש' 12 – 26). יאן העיד
4 כי הבחין שמפניו של ליאוניד זולג דם סמוך לאחר הנפילה, אף כי לדבריו, לא הבחין בחבלה שספג
5 ליאוניד בקרקפת (שם). יאן סיכם את גרסתו כך: "היה דחיפות, הוא משך אותי, רצה לרוץ אחריי
6 והוא נפל. הוא נפל על הגדר" (עמ' 38 ש' 30).

7
8 עדותה של אוקסנה, בת זוגו של ארטיוס:

9
10 11. אוקסנה העידה בחקירתה הנגדית כי ליאוניד ואלכסנדר היו שתויים, וכי אף שהיא וחבריה שתו
11 עימם בבוקר האירוע, "הם המשיכו לשתות ואנחנו הפסקנו לשתות" (עמ' 42 ש' 22 – 23).

12
13 אוקסנה תמכה בגרסתם של ארטיוס ויאן ולפיה ליאוניד החליק לעבר גדר האבנים, אף כי הוסיפה
14 שלא ראתה את הנפילה עצמה (עמ' 41 ש' 7). אוקסנה העידה כי "לא היה מכות", אך הודתה כי
15 כשהרוחות התלהטו הלכה מעט אחורה, והוסיפה "לא בדיוק ראיתי מי נגד מי שם" (עמ' 41 ש' 22 –
16 23).

17
18 12. יצויין כי אוקסנה לא נחקרה נגדית אודות חלקים נרחבים מתצהירה, במסגרתו מסרה את הגרסה
19 הבאה:

20
21 "בזמן שהבנים הלכו, עצרו לידינו שני הבנים, התובע והחבר שלו והתחילו איתנו, תחילה הם
22 קראו לנו 'מתוקות' ולאחר שלא הגבנו ולא פיתחנו שיחה איתם הם התחילו לקלל אותנו
23 ולקרוא לנו 'זונות' וביקשו שנצטרף אליהם. אנחנו סירבנו ולא התייחסנו אליהם.

24
25 יש לציין כי התובע והחבר שלו נראו שתויים לגמרי, התנהגו בגסות רוח והיה להם ריח של
26 אלכוהול.

27
28 כשהבנים (ארטיוס ויאן) חזרו סיפרנו להם שהתובע והחבר שלו מציעים לנו הצעות גסות
29 ומציקים לנו. הם ביקשו מהתובע והחבר שלו שיעזבו אותנו, שאנחנו לא זונות, ואז התובע
30 והחבר שלו התחילו לקלל ודחף את יאן ואחר כך את בעלי.

31
32 התובע החליק על גדר האבנים שהיתה שם, ראיתי שיאן מושיט לו יד לעזרה על מנת שיקום
33 והתובע משך את יאן לקרקע.

34

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 בעלי ראה שיאן על הקרקע עם התובע, הוא ניגש להפריד ביניהם.

2
3 החבר של התובע ראה כי התובע נפל ומיד ברח מהמקום וחזר עם עוד אנשים שאני לא מכירה
4 שזרקו אבנים וקראו לתובע לעזוב את המקום.

5
6 נבהלתי מכמות האנשים שהגיעו למקום וברחתי הצידה בבכי. לא ראיתי מה היה אחרי זה,
7 התובע והחבר שלו נסעו מהמקום ואז הגיעה משטרה.

8
9 ראיתי שיאן נפגע ברגל ככל הנראה מאבנים שזרקו עליו."

10
11 עדות זו של אוקסנה זהה להודעה שמסרה במשטרה סמוך לאחר האירוע. כאמור לעיל, עדותה של
12 אוקסנה בנוגע לכך שליאוניד "משך את יאן לקרקע" נתמכה בעדותו של ליאוניד עצמו.

13
14 במאמר מוסגר אוסיף, כי אנג'לינה, שהיתה בת זוגו של יאן, לא מסרה עדות. לדברי אוקסנה בתצהירה
15 לא הצליחה לאתרה על מנת שתיתן עדות.

16
17 דין:

18
19 13. לאחר בחינת חומר הראיות בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי אני מעדיפה את גרסתם של ארטיום
20 ויאן בנוגע לנסיבות בו פרץ האירוע האלים ביניהם לבין ליאוניד ואלכסנדר על פני זו של האחרונים:

21
22 כעולה מסקירת העדויות, בעוד עדויותיהם של ארטיום ויאן היו קוהרנטיות ואף תאמו במידה רבה
23 את הודעותיהם במשטרה, נתגלעו סתירות לא מעטות בעדויותיהם של ליאוניד ושל אלכסנדר ביניהן
24 לבין עצמן, ועדותם אף היתה שונה בפרטים לא מעטים מזו שמסרו בתחנת המשטרה סמוך לאחר
25 האירוע. כמו כן, ניכר בעדויותיהם של ליאוניד ושל אלכסנדר כי הם מבקשים להעצים את פרטי
26 האירוע בנוגע לכלי הנשק הקר בהם נעשה, כביכול שימוש על ידי הנתבעים, ובנוגע לנזקים שנגרמו
27 לגופו של ליאוניד ולרכושו.

28
29 כך, אף שהמשטרה הגיעה למקום ההתרחשות סמוך לאחריו לא נמצא כל מוט ברזל במקום, ואף אין
30 ראייה לנזק כלשהו שנגרם לרכבו של ליאוניד במהלך האירוע.

31
32 כמו כן, לא הוגשה לי ראייה כלשהי, פרט לעדותם של ליאוניד ואלכסנדר, בנוגע לכך שהעילה לפרוץ
33 התגרה היו חפצים כלשהם שגנבו ארטיום ויאן מהשניים. יצויין כי בחקירתו במשטרה טען אלכסנדר
34 כי הוא וליאוניד נטלו את הציוד בחזרה לרכבם, אף כי לא ידע לומר לחוקרים היכן הרכב (הודעה מיום

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 19.9.10 שעה 16:51 גיליון 2 ש' 12 – 20). כזכור, כתב האישום שהוגש כנגד ארטיום ויאן לא ייחס להם
2 ביצוע עבירה של ניסיון גניבה.

3
4 אוסיף, כי גרסתו של ליאוניד בנוגע לבקשת הנתבעים כי ככל שלא יימצא דבר ברכבם ייקחו אותם
5 ברכבם לאשדוד אינה מתיישבת, על פני הדברים, עם האופן בו התפתח האירוע, ואף אין התאמה בין
6 גרסה זו לבין גרסתו של אלכסנדר.

7
8 מנגד, עדויותיהם של ארטיום, יאן ואוקסנה בנוגע להטרדתן של אוקסנה ואנג'לינה על ידי ליאוניד
9 ואלכסנדר עובר לפרוץ התגרה הייתה משכנעת ועשתה עליו רושם אמין.

10
11 14. עם זאת, אינני מקבלת את גרסתם של הנתבעים כאילו החבלות שספג ליאוניד במצחו ובקרקפתו
12 וכן השבר שנגרם באצבעו נגרמו כולם כתוצאה ממעידתו לעבר גדר אבנים: תמונות החבלות (ת/1)
13 אינן מתיישבות עם גרסה זו. כמו כן, האירוע הסתיים לאחר שאלכסנדר הזעיק אנשים נוספים למקום,
14 ואף התקשר למשטרה. נתונים אלה אינם מתיישבים עם גרסתם של הנתבעים כאילו היו פאסיביים
15 בלבד בכל הנוגע לגרימת החבלות לליאוניד.

16
17 כאמור, בין אם חבטו מי מהנתבעים בליאוניד במוט ברזל ובין אם לאו, התמונה המצטיירת היא כי
18 בני החבורה התקוטטו ביניהם. אזכיר, כי בחקירתו הנגדית אישר ליאוניד נקודה מהותית בגרסת
19 הנתבעים, ולפיה היה זה הוא עצמו אשר "משך" את יאן לקרקע והרביץ לו, אף שבהודעתו במשטרה
20 שלל זאת לחלוטין. במלים אחרות, ליאוניד עצמו הודה כי "לא טמן ידו בצלחת".

21
22 התמונה המצטיירת מחומר הראיות היא אפוא של תגרה בה נטלו חלק בעיקר ליאוניד והנתבעים,
23 תגרה אשר החלה בקללות ובדחיפות הדדיות עקב יחסם של ליאוניד ואלכסנדר לבנות הזוג של
24 הנתבעים, ואשר הסתיימה בכך שליאוניד נזקק לטיפול רפואי בבית החולים.

25
26 במצב דברים זה אני סבורה כי יש לייחס לליאוניד אשם תורם של 50% לנזקים שנגרמו לו.

27
28 הנזק:

29
30 15. כאמור, התובע נחבל במצחו ובקרקפתו וכן נשברה אחת מאצבעות כף ידו הימנית. התובע לא טוען
31 כי נגרמה לו נכות רפואית כלשהי, וממילא לא הוגשה חוות דעת רפואית מטעמו.

32
33 התובע, עצמאי המתפרנס לדבריו מהתקנת מערכות מתח נמוך, טוען להפסדי שכר של 75,000 ₪,
34 ואולם הפסד זה לא הוכח לי כלל ועיקר. כך, מהמסמכים שהוצגו על ידי התובע עולה כי חלה דווקא

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 עלייה בהכנסותיו של ליאוניד בשנת 2011 לעומת שנת 2010. מסמכים בנוגע להכנסות התובע בשנת
2 2009 כלל לא הוצגו על ידו.

3
4 התובע הציג תעודות אי כושר למשך תקופה של פחות משלושה חודשים, ואולם במהלך חקירתו
5 הנגדית הסתבר כי קיבל בגינה תגמולים, "דמי תאונה" מהמוסד לביטוח לאומי בסך כולל של 12,575
6 ₪ (ראו תעודת עובד הציבור שהוגשו מטעם הנתבעים ביום 12.8.15). יצויין כי בתצהיר התשובות
7 לשאלון הסתיר התובע כי פנה למוסד לביטוח לאומי בגין התאונה (ראו תשובתו של ליאוניד לשאלות
8 60 – 64 בתצהיר התשובות לשאלון, נ/2).

9
10 בשים לב לכך שדמי התאונה חושבו לפי 75% מהכנסותיו של התובע אותה עת אני מעמידה את הפיצוי
11 בגין ראש הנזק של אבדן השתכרות לעבר, על סך של 4,500 ₪.

12
13 כמו כן, בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, לרבות הטיפולים הרפואיים להם נזקק התובע,
14 ובהתחשב בכך שלתובע לא נותרה כל נכות, אני מעמידה את הפיצוי לתובע בגין כאב וסבל על סך של
15 28,000 ₪.

16
17 בהעדר ראיה כלשהי לכך שהתובע נזקק לעזרת הזולת או להוצאות נידות מוגברות סמוך לאחר
18 האירוע איני מוצאת לנכון לפסוק פיצוי כלשהו בגין ראשי נזק אלה. לעניין זה אעיר במאמר מוסגר,
19 כי במהלך חקירתו הנגדית של התובע הסתבר כי האירוע לא מנע מהתובע מלהתייצב למחרת, ביום
20 19.9.10, לדיון בתביעה קטנה שהגיש בבית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו, בעניין רכבו (ראו
21 נ/1). כמו כן, בעוד התובע עצמו לא זכר בעדותו מי החזיר את רכבו הביתה לאחר האירוע (עמ' 4 ש' 14
22 – 15), העיד אלכסנדר כי היה זה התובע עצמו שנהג ברכב ואף הסיע אותו לבית המעצר (עמ' 28 ש' 24
23 – 31).

24
25 איני רואה מקום לפסוק לתובע, כבקשתו, פיצויים עונשיים. כבר נפסק כי המדובר בסעד חריג
26 שבחריגים, בייחוד מקום בו נגזר עונש במסגרת הליך פלילי, ואשר יוצדק במקרים חמורים במיוחד
27 או של פגיעה קשה בזכויות חוקתיות, בהם הוא נדרש על מנת לחזק הרתעה יעילה (ראו רע"א 9670/07
28 פלונית נ' פלוני (ניתן ביום 6.7.2009)). מקרה זה אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים בהם יש להשית
29 פיצויים עונשיים.

30
31 כעולה מהמקובץ, סכום הפיצוי הכולל עומד על סך של 32,500 ₪.

32
33 מסכום זה יש להפחית 50% בגין אשמו התורם של התובע, כפי שקבעתי לעיל.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 13-11-25264 שאצקי נ' קולנר ואח'

תיק חיצוני:

1 התוצאה היא שהנתבעים ישלמו לתובע, יחד ולחוד, סך של 16,250 ₪.
2
3 כן יישאו הנתבעים יחד ולחוד בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד לטובת התובע בסך כולל של 3,000 ₪.
4
5 המזכירות תשלח לצדדים את פסק הדין.
6
7 ניתן היום, כ"א אב תשע"ז, 13 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.
8

אורנה סנדלר-איתן, שופטת

9
10
11
12

